
Aperitief: Je kunt niet zonder de ander – Zjef Vanuytsel (1970)

<https://www.youtube.com/watch?v=E6dhhIPVwn0>

als je soms denkt aan de pijn en het leed
die jou vrienden jou deden
die gisteren nog zegden alles voor je te doen
of je denkt aan de woorden van haat
die je nog dient te vergeten
dan heb je geen zin verder te doen
en dan krijg je de lust om terug in je schelp te kruipen
om alleen te gaan leven en je voeten te vegen aan de rest
en dan zweer je voortaan voor niemand je wil nog te buigen
je maakt je eigen wereld, je eigen nest

maar denk niet ik ga mijn eigen gang
denk niet ik ga het veranderen
want alleen ben je te klein en te bang
je kunt niet zonder de anderen

maar als j'op straat even rondloopt
en je kijkt naar al die koude gezichten
waarop je ziet wat de een voor de ander overheeft
of je luistert naar de wereld met haar moord en oorlogsberichten
dan vraag je je af waarom je nu leeft
en dan krijg je de lust om je eigen eiland te kopen
weg van de mensen en weg van hun hartloos gedoe
om naar eigen maat je eigen pad op te lopen
weg van je vrienden want je bent het moe

maar denk niet ik ga mijn eigen gang
denk niet ik ga het veranderen
want alleen ben je te klein en te bang
je kunt niet zonder de anderen

maar dan zie je misschien toevallig
een paar fijne dingen
twee mensen die elkaar zomaar een pleziertje doen
of twee andere die gewoon proberen elkaar te beminnen
en dan krijg je weer zin verder te doen
en dan krijg je de lust om terug uit je hokje te kruipen
omdat j'alleen geen haat maar ook geen vriendschap verkrijgt
en dan zweer je voortaan voor iedereen je wil te gaan buigen
om de mensen te geven
wat je van hen niet krijgt

maar denk niet ik ga mijn eigen gang
denk nooit ik ga het veranderen
want alleen ben je te klein en te bang
je kunt niet zonder de anderen

Intredelied: ZJ 402 Zingt voor de Heer

klassiek: <https://www.youtube.com/watch?v=2ziu-8eVFqs>

mét schwung: https://www.youtube.com/watch?v=U_Z-bJEJ4dw

Zingt voor de Heer van liefde en trouw,
die onder ons verblijven wou.
Zingt als het gras, dat dankt voor dauw,
alleluja, alleluja.

Zingt voor het heilig hemels brood,
dat ons versterkt in alle nood,
dat ons doet leven na de dood,
alleluja, alleluja.

Zingt voor de liefde, die ons bindt,
die in ons hoofd haar woning vindt,
die in ons hart haar rijk begint,
alleluja, alleluja.

Zingt voor het heil dat komen gaat,
zingt voor de deur die open staat,
zingt voor de God die zingen laat,
alleluja, alleluja.

Welkom:

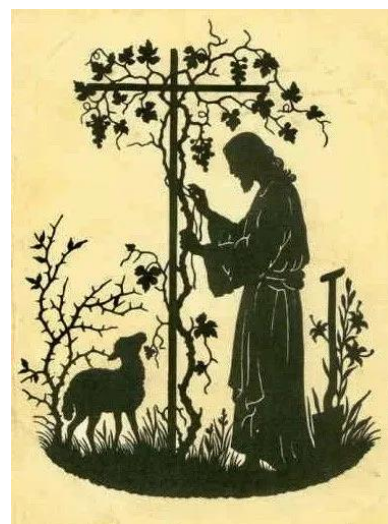
Een Wijnstok noemt Jezus zichzelf.
Wij zijn de ranken geënt op die ene wijnstok.
Jezus hoopt dat we met Hem verbonden blijven
tot leven komen, groeien en bloeien.
Verbonden zijn, het is o zo belangrijk in het leven
Als geloofsgemeenschap zijn we met elkaar verbonden
én hebben we elkaar nodig.
Dit doet ons hunkerend bidden:

Gebed om Gods ontferming:

Heer, U bent de grond waarin we geworteld zijn,
de sterke Wijnstok waarmee we verbonden zijn
en die ons vitaliteit en levenszin geeft.
Ontferm U over ons.

Christus, tijdens uw leven hebt U dagelijks getoond
hoezeer U verbonden bent met alle mensen,
hoe U hun pijn en de miserie aantrok.
Ontferm U over ons.

Heer, meestal in moeilijke periodes,
als andere zekerheden ons ontglippen,
dan pas realiseren we ons dat U er bent,
dat U ons nooit los laat,
dat wij met U verbonden blijven
zoals een wijnrank met zijn wijnstok.
Ontferm U over ons.

Eer aan God:

Eer aan God in de hoge,
schepper van hemel en aarde.
Hij schenkt ons leven, licht en liefde.
Hij schenkt ons zijn Zoon,
die ons bevrijdt.

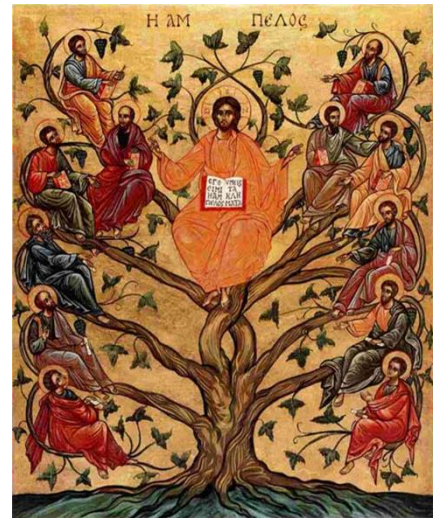
Vrede op aarde onder mensen
die handen reiken van volk tot volk
en zich verzoenen met elkaar
tot een wereld zonder grenzen.

Mensen in wie Hij welbehagen heeft,
om hun inzet voor vrijheid en gerechtigheid
en om hun streven naar eerbied
voor alles wat in zijn schepping leeft.

Eer aan God in de hoge,
want Hij sluit een verbond
met de kleinen en de zwakken
en met allen die aan zijn Boodschap gestalte geven.

Vrede op aarde aan alle mensen
en zalig zij die vrede stichten,
want zij worden kinderen van God genoemd.

Moge Hij welbehagen vinden in ons,
als volk onderweg,
in het voetspoor van Jezus,
onze Messias en onze Heer. Amen.

Openingsgebed:

God, groter dan ons hart,
het is uw liefde die ons nu samen brengt.
Het zijn uw woorden die ons verwarmen
en ons doen beseffen hoezeer wij U ter harte gaan.
Stem ons af op U,
laat ons hier verbondenheid vinden met U
en met Hem die U hebt gezonden,
Jezus, uw Zoon, onze Heer. Amen.

Eerste lezing: Uit de Handelingen van de Apostelen (Hand. 9, 26-31)

- 26 In Jeruzalem aangekomen
zocht Paulus aansluiting bij de leerlingen,
maar ze waren allemaal bang voor hem,
omdat ze niet geloofden dat hij een leerling was.
27 Maar Barnabas nam hem mee naar de apostelen
en vertelde hun hoe hij onderweg de Heer had gezien
en dat die tot hem gesproken had,
en hoe hij in Damascus vrijmoedig was opgetreden
in de naam van Jezus.
28 Daarna ging hij in Jeruzalem dagelijks met hen om.
Hij trad vrijmoedig op in de naam van de Heer,
29 en sprak en disputeerde met de hellenisten;

maar die probeerden hem ter dood te brengen.
30 Toen de broeders dit te weten kwamen,
brachten ze hem naar Caesarea
en stuurden hem vandaar naar Tarsus.

Tussenzang: Psalm 22 (21), 26b-27,28 en 30, 31-32

refrein: Voor heel de menigte zal ik U prijzen.

Voor heel de menigte zal ik U prijzen,
U danken voor het oog van de godvrezenden.

De armen zullen eten en verzadigd worden,
en allen die God zoeken, prijzen Hem.

Dan zullen alle landen van de aarde
de Heer gedenken en zich tot Hem keren.

Die rusten in de aarde zullen Hem aanbidden,
voor Hem zal buigen alwie afdaalt in het stof.

Mijn ziel zal voor zijn Aanschijn blijven leven,
mijn nageslacht zal steeds zijn dienaar zijn.

Het zal verhalen van de Heer aan het geslacht dat komt,
van zijn gerechtigheid aan die geboren worden.

Tweede lezing: Uit de eerste brief van de apostel Johannes (1 Joh. 3, 18-24)

Vrienden,

18 Kinderen, wij moeten niet liefhebben met woorden en leuzen,
maar met daden die waarachtig zijn.

19 Daardoor komen we aan de weet dat wij uit de waarheid zijn
en dat wij voor Hem kunnen staan met een gerust hart,

20 ook als het ons veroordeelt,
want God is groter dan ons hart en Hij weet alles.

21 Geliefden, wanneer ons hart ons niet veroordeelt,
mogen wij vrijmoedig met God omgaan;

22 wij krijgen van Hem alles wat wij vragen,
omdat we ons houden aan zijn geboden
en doen wat Hem welgevallig is.

23 En dit is zijn gebod:

van harte geloven in de naam van zijn Zoon Jezus Christus
en elkaar liefhebben zoals Hij ons heeft bevolen.

24 Wie zich houdt aan zijn geboden,
blijft met God verbonden en God met Hem.

En dat Hij met ons verbonden blijft,
weten we door de Geest die Hij ons heeft gegeven.

Tussenzang: ZJ 779 Ik ben de wijnstok

<https://www.youtube.com/watch?v=unnSNb0qF-A>

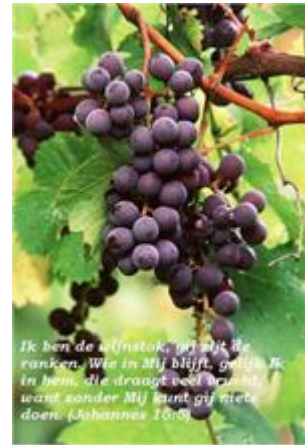
Ik ben de wijnstok, mijn Vader de wijngaardenier.
Gij zijt de ranken, dus blijf in mij, ik blijf in u,
dan vindt Hij vruchten hier.

Zing voor de Vader de wijngaardenier;
dus blijf in mij, ik blijf in u,
dan vindt hij vruchten hier.

Ranken onvruchtbaar die snijdt Hij af, die werpt Hij weg;
zij moeten branden. Dus blijf in mij, ik blijf in u,
't is waarheid wat ik zeg.
Zing voor de zoon, want zijn woord is uw weg,
dus blijf in mij, ik blijf in u,
't is waarheid wat ik zeg.

Laat dan mijn woorden uw waarheid en uw leven zijn;
blijft in mijn liefde, zoals ik in de Vader blijf;
Gij zult vol vreugde zijn.
Bid om de geest, om het woord en de wijn,
en al wat gij de Vader vraagt,
zal u gegeven zijn.

Evangelie: (Joh. 15, 1-8)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes

Jezus zei tot zijn leerlingen:

- 1 Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijngaardenier.
- 2 Als een van mijn ranken geen vrucht draagt,
snoeit Hij die weg.
En als een rank wel vrucht draagt,
snoeit Hij die bij,
zodat ze gezuiverd wordt en nog rijkelijker vrucht draagt.
- 3 Jullie zijn al gezuiverd door het woord dat Ik jullie verkondigd heb.
- 4 Laten we met elkaar verbonden blijven, jullie en Ik,
want zoals een rank geen vrucht kan dragen uit eigen kracht,
maar alleen als ze verbonden blijft met de wijnstok,
zo kunnen ook jullie geen vrucht dragen
als je niet met Mij verbonden blijft.
- 5 Ik ben de wijnstok en jullie zijn de ranken.
Alleen wie met Mij verbonden blijft - zoals Ik met hem -
draagt rijkelijk vrucht, want los van Mij kunnen jullie niets.
- 6 Wie niet met Mij verbonden blijft,
wordt weggegooid als een wijnrank:
ze verdorren, men haalt ze bijeen en gooit ze in het vuur,
waar ze verbranden.
- 7 Als jullie met Mij verbonden blijven en mijn woorden in jullie blijven,
vraag dan wat je wilt, en het valt je ten deel.
- 8 Mijn Vader wordt verheerlijkt wanneer jullie rijkelijk vrucht dragen
en jullie je mijn leerlingen betonen.

Overwegingen:

Vorige week noemde Jezus zichzelf de goede herder, vandaag noemt Hij zich de ware wijnstok, zijn Vader is de wijnbouwer, en wij zijn de ranken. En Hij voegt daaraan toe: 'Los van Mij kun je niets', en hiermee raakt Hij een teer punt, want het verlangen en ook het duidelijk affirmeren van onze onafhankelijkheid en zelfstandigheid (zelfbeschikkingsrecht) vindt iedereen vandaag meer dan vroeger belangrijk. Autonomie, zelfbeschikking, jezelf maximaal ontplooien, het is een evidentie geworden. We doen wat we willen doen, we geloven wat we willen geloven, ook al in dat niets meer dan onze eigen waarheid, en we beslissen zelf over ons leven en over onze dood. Alleen over onze geboorte kunnen we niet zelf beslissen, maar voor de rest is er geen houden aan. Zo

voelt het aan in deze tijd, en zo voelt het misschien ook aan bij onszelf: dat we zelfstandig en onafhankelijk zijn, en dat we onze eigen weg gaan. Nu, hoe graag we dat zouden willen, zo autonoom zijn we niet. Het is zoals Jef Vanuytsel het ooit zong: "je kunt niet zonder de ander." Zelfs bijvoorbeeld bij euthanasie, die helemaal gebaseerd is op het zelfbeschikkingsrecht, heb je een ander nodig die vindt dat jouw vraag gerechtvaardigd is en die het uitvoert voor jou.

Maar ook bij minder extreme dagelijkse situaties voelen we aan dat we aangewezen zijn op elkaar en dat autonomie in doen en laten een illusie is, hoe graag we het ook zouden willen. Er zijn de collega's, de partner, kinderen en kleinkinderen die mee ons leven bepalen. En wie niemand heeft, voelt zich ook niet goed. Dan loert de eenzaamheid om de hoek en deze maakt ook niet gelukkig. Waar het hier om draait is verbondenheid. Het beeld dat Jezus daarvoor gebruikt is herkenbaar en duidelijk.

Het evangelie van vandaag zouden we een liefdesbrief kunnen noemen. Het is een stuk uit het lange tafelgesprek van Jezus tijdens het laatste avondmaal. Die woorden zijn bedoeld voor Jezus' vertrouwelingen, zijn intieme vrienden. 'Zonder mij kunnen jullie niets.' Geliefden zeggen dikwijls: 'Jij bent alles voor mij. Zonder jou ben ik niets. Jij leeft in mij en ik in jou'. Ze leven in elkaars hart. De ander is de 'wederhelft'. De twee helften worden één. Daar gaat het eigenlijk over. Johannes laat Jezus spreken over verbondenheid, eenheid, leven in elkaar. Onderschat niet hoe belangrijk verbondenheid is en wat het met een mens doet. Op 't vlak van zingeving is het onontbeerlijk. Je ziet dat mensen hun grenzen verleggen, kracht krijgen, voortdoen, courage vinden door die mensen die hen omringen en waarmee ze verbonden zijn. En omgekeerd geven mensen het vaak op wanneer ze niets of niemand meer hebben waarmee ze zich verbonden weten: "waarvoor moet ik nog vechten?", hoor je hen dan zeggen. Let op: verbondenheid moet je ruim zien: het gaat niet alleen om geliefden of familie. 't Kan ook dat hondje of katje zijn of zelfs een kanarie; een buur of vriend; een zinvolle bezigheid; het geloof (religie heeft altijd met verbondenheid te maken)... allemaal uitingen van verbondenheid.

Jezus zegt nogal nadrukkelijk: "los van mij kun je niets". En dat heeft met het volgende te maken. Als je aan sommige christenen vraagt waarom ze christen zijn, dan is het antwoord meestal: "Omdat wij willen leven volgens de christelijke waarden en normen." Dat klinkt mooi en kan zelfs heel oprecht ook zo zijn, maar als het niet gegrondvest is in de persoon van Jezus Christus mist het toch een zekere grond en groeipotentieel. Ik weet het, voor velen is Jezus dan slechts een historische, interessante randfiguur in de mensengeschiedenis. Iemand zoals Gandhi of pater Damiaan of moeder Theresa. Maar voor wie bewust kiest om te behoren tot de kring van vertrouwelingen, van leerlingen van Jezus, is Jezus niet zomaar een randfiguur maar het centrum van hun leven. De verbondenheid van wijnstok en ranken, de band tussen Jezus en de leerling, de volgeling, de christengelovige, is zoals de meest intieme relatie die een mens met een ander kan hebben: ze eist je volledig op, ze vervult je helemaal. Moet dit zo? Ik kan je evengoed vragen of je je partner of je kind graag 'moet' zien. Maar aangezien Jezus zich hier richt tot zijn meest intieme vrienden verklaart dit alles. Noem het omgekeerd: "de kracht van de verbondenheid." Wie zich verbonden weet, zal dit beamen.

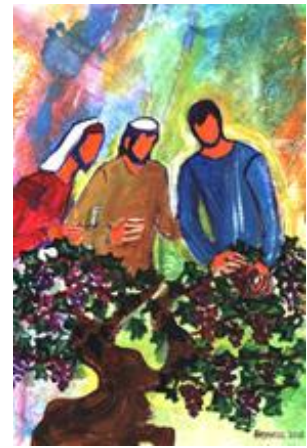
Miguel Dehondt

Wie in Mij blijft...

Soms is Hij voor mij
een vreemde wonderdoener.
De staaltjes van zijn kunnen tonen zijn almacht.
Hij moet wel de Zoon van God zijn.
In hoge nood ga ik tot Hem
en bid dat Hij mij goedgunstig is,

dat Hij mij helpt.
Niet altijd wordt dat bidden verhoord.
Waar blijft Hij met zijn almacht?

Soms is Hij voor mij
een Gids op de weg.
Zoals Hij leefde, zo zou ik ook willen leven.
Ik wil geloven in zijn visioen:
vrede en gerechtigheid voor iedereen, overal.
Met vallen en opstaan probeer ik die weg te gaan.
En staande voor de vraag: 'Wat nu?'
probeer ik een antwoord te vinden in het evangelie.
Zo blijf ik op zoek.

Soms is Hij voor mij
Voedsel voor onderweg.
Brood en Wijn om mij te sterken.
Hij is in mij, werkt in mij.
Het is in zijn kracht dat ik de wegen ga die Hij toont,
zijn Geest leidt mij.

Dit alles is mijn geloof.
Maar dat Hij zelf in mij is,
dat is het belangrijkste.
Hij zegt immers:
"Wie in Mij blijft terwijl Ik in hem blijf,
die draagt veel vrucht."

(uit: Dit uur op de berg)

De wijnstok en de ranken.
Het is een mooi beeld
van verbondenheid met God en met de mensen.

Verbondenheid met anderen is levensnoodzakelijk.
Het vermeerderd je draagkracht
en maakt je weerbaarheid groter.
Afgesneden zijn,
aan de kant gezet worden,
doet pijn.
Het verdort het leven.
Een mens heeft telkens
nieuw levenssap nodig.

De wijnstok is een wonder van vitaliteit,
van onuitputtelijke levenskracht.
De wijnstok dient nergens anders voor
dan om vruchtbaar te zijn in de ranken.
Jezus is de ware Wijnstok.
Door zijn levenskracht mogen wij,
als levende ranken, vrucht dragen.

Vrucht dragen is echter geen synoniem
van succes, prestatie of efficiëntie.
Die woorden vinden we niet in het evangelie.
De vruchten waaraan Jezus denkt
kunnen enkel vruchten zijn
van liefde, dienstbaarheid en eenheid.

In geloof zijn we verbonden met Jezus en met de Vader,
in liefde zijn we verbonden met onze medemensen.

Woorden van geloof:

Ik geloof in God,
niet zichtbaar, niet tastbaar,
maar toch aanwezig in elke mens.

Ik geloof in Jezus,
omdat hij hoopvolle Woorden sprak,
maar ook omdat Hij doorheen lijden,
dood en verrijzenis,
Weg, Waarheid en Leven is.

Ik geloof in de Geest,
Bron van hoop en toekomst voor elke mens
die met ons op weg gaat
naar een hoopvolle toekomst
ook doorheen
de moeilijke momenten van het leven.

Ik geloof in de verrijzenis van de mens,
Ik geloof dat echt mens-zijn mogelijk is
omdat God ons tot nieuw leven roept
omwille van de liefde die sterker is dan de dood.
Amen.

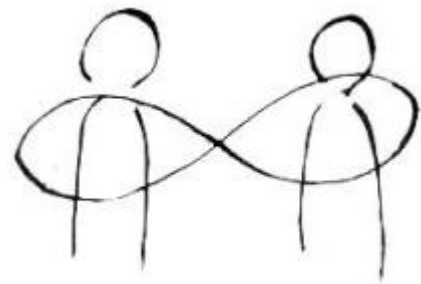
Voorbeden:

Ant.: Laudate omnes gentes, laudate Dominum.
Looft God, alle volken, looft Hem die eeuwig leeft

Heer God,
vaak zijn wij zo weloverwogen
en zo voorzichtig in onze contacten met anderen,
soms zo koud en afstandelijk.
Leer ons anderen nabij zijn met ons hart,
zoals U ons hartelijk en liefdevol tegemoet treedt.
Laat ons bidden...

Heer God,
maak ons ruimhartig en ruimdenkend, vruchtbaar.
Doe ons beseffen dat wij uw handen en voeten zijn
die in uw naam anderen levenskansen
en toekomstmogelijkheden kunnen bieden.
Laat ons bidden...

Heer God,
moge Jezus ons de kracht en de inspiratie geven
bij de vervulling van onze levenstaak
en mogen wij door onze verbondenheid met Hem
teleurstellingen en ontmoediging overwinnen.
Laat ons bidden...

Lied: ZJ 774 Voor mensen die naamloos – Henk Jongerius/ Jan Raas

<https://www.youtube.com/watch?v=KRIS5teypC0>

Voor mensen die naamloos, kwetsbaar en weerloos door het leven gaan;
ontwaakt hier nieuw leven, wordt kracht gegeven: wij krijgen een naam.

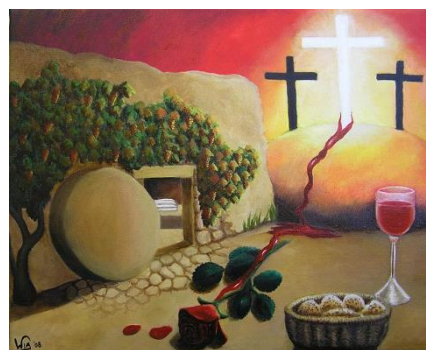
Voor mensen die roepend, tastend en zoekend door het leven gaan;
verschijnt hier een teken, brood om te breken: wij kunnen bestaan.

Voor mensen die vragend, wachtend en wakend door het leven gaan;
weerklinken hier woorden, God wil ons horen: wij worden verstaan.

Voor mensen die hopen, wankel gelovend door het leven gaan,
herstelt God uit duister Adam in luister: wij dragen zijn naam.

Gebed over de gaven:

Heer, U brengt ons bijeen,
zet ons aan tot breken en delen.
Wij bidden U
dat de samenhang die wij aan uw tafel vieren,
zich mag doorzetten in ons leven van iedere dag
zodat wij met U en elkaar
op weg blijven gaan,
vandaag en alle komende dagen. Amen.

Groot Dankgebed:

Wij danken U, heilige en sterke God.
De wereld draagt U in uw hand en U waakt over alle mensen.
U brengt ons bijeen in deze gemeenschap om uw Woord te horen
en met toegewijd geloof te treden in het spoor van uw Zoon.
Hij is de Weg die leidt naar U, Hij is de Waarheid,
geen andere waarheid maakt ons vrij.
Hij is het leven dat ons van vreugde vervult.
Wij danken U voor de liefde die U ons toedraagt in Jezus Christus.
Wij voegen onze stem bij het gezang der engelen
en prijzen uw heerlijkheid: Heilig, heilig, heilig de Heer, ...

Hemelse Vader,
met eerbied noemen wij uw naam.
Altijd bent U met ons op weg en dichter dan wij durven dromen,
bent U bij ons wanneer uw Zoon ons samenbrengt
rond deze tafel waar wij uw liefde vieren met brood en beker.

Zoals eens op de weg naar Emmaüs
ontsluit Hij nu voor ons de Schrift
en wij herkennen Hem bij het breken van het Brood.

Daarom bidden wij, barmhartige God:
beadem met uw Geest dit brood en deze wijn
zodat Jezus Christus in ons midden komt
met de gaven van zijn lichaam en zijn bloed.

INSTELLINGSVERHAAL

Verkondigen wij het mysterie van ons geloof:
Heer Jezus, wij verkondigen uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert, dat Gij verrezen zijt.

Oneindig goede Vader,
wij vieren de gedachtenis van onze verzoening
en wij verkondigen de liefde die U ons betoont.
Uw Zoon is door het lijden en de dood gegaan,
en, tot nieuw leven opgewekt, is Hij ingetreden in uw heerlijkheid.
Zie met genegenheid neer op dit offer en herken erin uw eigen Zoon
die zijn leven heeft gegeven en zijn Bloed vergoten
opdat voor alle zoekers de weg naar U, Vader, geopend en begaanbaar zij.

Barmhartige God,
laat de Geest van Jezus in ons wonen en vervul ons met uw liefde.
Sterk ons door de gaven van zijn Lichaam en zijn Bloed
en maak nieuwe mensen van ons opdat wij op Jezus zouden lijken.

Bescherm onze paus en onze bisschop,
leer alle gelovigen van uw Kerk de tekenen van deze tijd verstaan
en maak hen trouw in de beleving van uw evangelie.

Maak ons herbergzaam van hart voor alle mensen rondom ons;
dat wij, delend in hun vragen en hun pijn, in hun vreugden en hun hoop,
hen de weg tonen die naar uw liefde leidt.

Erbarm U, Vader, over onze broeders en zusters
die in de vrede van Christus naar U zijn teruggekeerd,
en over alle gestorvenen waarvan U alleen het geloof hebt gekend.
Breng hen tot het licht van de verrijzenis.

En als ook onze weg ten einde loopt, neem ons dan op in uw huis,
waar plaats is voor velen.
Schenk ons de vervulling van onze levenslange hoop:
overvloedig leven in uw heerlijkheid.

Laat ons toe in de gemeenschap van de heiligen;
dat wij met Maria, de Maagd en Moeder Gods, met uw apostelen en martelaren,
en al de anderen die U genegen zijn, dankbaar uw naam aanbidden
en U prijzen door Jezus Christus, onze Heer.

Door Hem en met Hem en in Hem ...

Onze Vader:

In Jezus is een verre God ons dichtbij gekomen als een Vader,
en vormen alle mensen, als kinderen van dezelfde Vader,
één gemeenschap. Niemand uitgesloten.
Laten wij daarvoor God dankend bidden: **Onze Vader,...**

Opdat uw wil zou kunnen geschieden op aarde zoals in de hemel, God,
zijn wij medeverantwoordelijk.
Maak ons vrij uit de beknelling van ons individualisme.
Breek de scheidsmuren af die wij hebben opgetrokken.
Doe ons beseffen dat wij uw mensenvolk één moeten maken,
waarbij al het geschapene rechtvaardig wordt verdeeld naar ieders behoefte.
In zo'n wereld zullen wij vol vertrouwen kunnen uitzien
naar de komst van Jezus, Messias, uw Zoon. **Want van U is het Koninkrijk...**

God, ontferm U over onze wereld.
Toon ons uw weg, uw weg van vrede
die het conflict niet ontloopt maar het aanpakt,
geweldloos met de kracht van hoop, geloof en liefde.
De vrede van de Heer zij dan altijd met u.
En geven wij elkaar een teken van vrede.

Communie

https://www.youtube.com/watch?v=GH_7s4oK2qQ

Het woord, het goede woord van God,
dat licht geeft aan de blinden
en dove mensen horen doet,
waar is dat woord te vinden?

**Refr.: Waar goedheid heerst in ons bestaan
is God niet ver van ons vandaan.**

Het wordt ons in de mond gelegd,
weerklinkt in alle talen,
in woorden uit het goede boek
die van Gods trouw verhalen. **refrein**

Het is een mens van goede wil
die dienaar is geworden
van armen en vernederden:
het woord is vlees geworden.

Het woord is midden onder ons,
in mensen van vergeving.
Vol liefde en barmhartigheid,
daar kiest het zich een woning. **refrein**

Het is een licht op onze weg,
muziek voor onze oren:
het woord, het goede woord van God,
is overal te horen.

Heer, U bracht ons bijeen,
zette ons aan tot breken en delen.
Wij bidden U dat de samenhang
die wij aan uw tafel vierden,
zich mag doorzetten
in ons leven van iedere dag
zodat wij met U en elkaar op weg blijven gaan,
vandaag en alle komende dagen. Amen.

11

Dessertje:

Opgevoed in grote eerbied voor de almachtige God,
hoogverheven in de hemel,
ver boven ons, nietige mensen,
zo hebben wij tot God gebeden, menigmaal,
en ons telkens weer klein en hulpeloos gevoeld.
Als God zo ver boven het leven staat,
komt Hij vlug buiten het leven te staan,
te groot, te ver en ongenaakbaar.

Gelukkig mochten wij op onze levensweg
Jezus in het evangelie ontmoeten...

Hij wees ons de wijnstok aan...
Zie, zo sprak Hij,
zo dicht zijn wij bij elkaar,
als ranken met de stam verbonden.
Zo ben ik in de Vader en bent U in Mij.
God kan niet zonder mensen.
Hij leeft zich uit in hen
zolang zij zich niet van Hem losmaken.

Gelovig zijn is zich niet klein voelen voor God. Integendeel.
Geloven is groeien en groter worden
omdat wij Hem in ons laten werken,
omdat wij ons door Hem laten snoeien.
De vruchten van onze inzet dragen zijn waarmerk.

Actie is nog geen beweging
Beweging is nog geen groei
Contact is nog geen verbondenheid
Stilstand is niet altijd achteruitgang
Vooruitgang is niet altijd ontwikkeling
Lawaai is nog geen leven
Stilte is nog geen dood
Pijn is nog geen lijden
Lijdzzaamheid geen deugd

(Ype Kingma)

